

"Millet sizə minnətdardır"

1918-ci ildə milli müstəqilliyinə yenicə qovuşmuş, beynəlxalq aləmdə hələ tanınmamış gənc dövlətimizin ərazi bütövlüyünü təmin etmək imkanları yetərinə deyildi. Belə bir çətin durumda "Daşnaqsütun" partiyasının dəstəyi ilə erməni silahlı birləşmələri Azərbaycanda hücumlarını, qarət, qətl və kütləvi qırğınların cərafatlığını gündən-günə genişləndirdi. Bu zaman Azərbaycan milli-azadlıq hərəkatının liderləri xalqımıza qarşı daşnak-bolşevik qırğıının karşısını almağın yeganə yolunu Osmanlı Türkiyəsindən hərbi yardım almaqda gördülər.

Mürəkkəb geosiyasi şəraitdə müstəqilliyini elan etmiş Azərbaycan Xalq Cümhuriyyəti ilk addım kimi Türkiyə ilə müqavilə bağlamağı qərara aldı. 1918-ci il iyulun 4-də Batumda Osmanlı Türkiyəsi ilə Azərbaycan Xalq Cümhuriyyəti arasında dostluq müqaviləsi imzalandı. Müqavilənin şərtlərinə uyğun olaraq, Osmanlı Türkiyəsi ölkəmizin ərazi bütövlüyünü təmin etmək məqsədilə Nuru paşanın komandanlığı ilə hərbi qüvvələrini Azərbaycana göndərdi. Bir sır Avropa dövlətlərinin türk qoşunlarının Azərbaycana gəlməsinə etiraz etməsinə baxmayaraq, Osmanlı Türkiyəsi bu barədə qardaş köməyini əsirgəmədi.

Ölkəmizə golmiş türk hərbi qüvvələri ilə Azərbaycanın milli hərbi qüvvələrinin bazasında Qafqaz İslam Ordusu yaradıldı. Nuru paşa ordunun komandanı təyin edildi. 1918-ci il iyulun son günlərində Qafqaz İslam Ordusunun qüvvələrini Bakı ətrafında cəmləşdirməsi ilə Stepan Şəumyanın rəhbərliyi altında olan Bakı Soveti şəhərə nəzarəti Səntrokaspi adlanan eser-menşevik-daşnak hökumətinə təhvıl vermək məcburiyyəti qarşısında qaldı. Səntrokaspi diktaturası özünü Bakının hakimi elan etdiğdən sonra daşnak nümayəndləri İrana göndərdi və İranda mövcud olan ingilis hərbi qüvvələrinin komandanı general Denstervil rəhbərlik etdiyi hərbi qüvvə ilə birlikdə Bakıya dəvət olundu. Bakı neftinə və bütünlükdə Xəzər hövzəsinə sahib olmaq üçün yollar axtaran Böyük Britaniya hökuməti yaranmış fürsətdən istifadə etməyə çələşdi və general Denstervilə göstəriş verildi ki, Bakıya hərbi qüvvə çıxarsın. Nəticədə Bakıya göndərilməsi qərarlaşdırılan 39-cu ingilis briqadasının ilk bölmələri 1918-ci il avqustun 4-də gəmilerlə Ənzəlidən Bakıya getirildi. Onların gəlişini sonsuz sevincə qarşılıyan erməni daşnakları öz niyyətlərinə çox yaxın olduqlarını düşünürdülər. Bakı üzərində həyata keçirilmiş ilk genişmiqyaslı hücumun nəticələri onların bu sevincini daha da artırırdı. Çünkü 1918-ci il avqustun 5-də Qafqaz İslam Ordusunun qüvvələri tərəfindən Bakı şəhərinin təmizlənməsi üçün başlanılan ilk irimiqyaslı hücum gözlənilən nəticəni verməmişdi. Belə ki, Qafqaz İslam Ordusunun qüvvələri Qurd qapısı istiqamətdən başlanan hücumda bu yüksəkliklərdə yerləşən ilk səngərləri ələ keçirənlər də, döyüşün davam etdirilməsi üçün yaranan təchizat çətinlikləri üzündən sonradan əvvəlki mövqelərinə geri çökilmək məcburiyyətində qalmışdılar.

Lakin 5 avqust döyüşünün nəticələri Qafqaz İslam Ordusunun komandanlığının iradəsini qira bilmədi. Dərhal Bakı üzərinə növbəti uğurlu hücumun təşkil edilməsi üçün zəruri hazırlıq tədbirlərinin müəyyənəşdirilməsinə başlandı. Cəbhə bölgəsində aparılan təhlillərdən sonra Azərbaycana əlavə bir türk diviziyanın göndərilməsi haqqında məsələ qaldırıldı. Bu məsələ ilə bağlı Türkiye Hərbi Nazirliyinə müraciət edildi. Bakı şəhərinin ən qısa zamanda azad olunmasını arzulayan Ənvər paşa bu təkliflə razılaşaraq 15-ci piyada diviziyanın Bakı ətrafına göndərilməsi barədə əmr verdi. Eyni zamanda ölkəmizdə mövcud qüvvələrin cəbhəyə səfərbər edilməsi üçün lazımi tədbirlər görüldü. Kəmək məqsədilə Qazax və Gəncə ətrafında toplanmış qüvvələr Bakı ətrafına göndərildi. Sentyabrin 6-da Türk-yədən əlavə olaraq göndərilən 15-ci piyada diviziya Ağstafaya çatan kimi oradan qatarla Gəncəyə yola düşdü. Həmin gün saat 10-da Gəncə Dəmiryol Vağzalında diviziyanın şəxsi heyətinin qarşılılanması oldu. Bakı üzərinə hücumu qotı qələbə ilə nəticələndirmək üçün Qafqaz İslam Ordusunun əsgər və zabitlərinin sayı 14 minə çatdırıldı. Bunların 8 mini Osmanlı ordusunun, 6 mini azərbaycanlı əsgər və zabiti idi.

Sonra 15-ci diviziya Bakı ətrafına yola salındı. Bu diviziyanın gəlişi ilə Bakı üzərinə həlledici hücumu hazırlıq son mərhələsinə qədəm qoydu. Hücumun təşkili məqsədilə sentyabrin 10-da Qafqaz İslam Ordusunun komandanı Nuru paşa və Azərbaycan Korpusunun komandanı Əlağa Şıxlinski Bakı ətrafına göldilər.

Nuru paşa və Əlağa Şıxlinski şəhər ətrafinəki vəziyyətlə tanış oldular, komandirlərlə fikir mübadiləsi etdilər. Mövcud vəziyyət qiyamətləndirildikdən sonra sentyabrin 13-ü saat 17:11-də Hacı Həsən kəndinin qərbindəki müşahidə məntəqəsində Nuru paşa Bakı üzərinə həlledici hücumu başlamaq barədə döyüş əmri-

ni imzaladı. Əmrə əsasən Bakı şəhərinin azad edilməsi üçün həlledici hücum sentyabrin 14-nə keçən gecə başlamalı idi.

Bakı şəhəri üzərinə hücum edən 5-ci türk piyada diviziyanın qərargah rəisi Rüstü bəy xatirələrində yazır ki, o gecə heç kim yatmadı və döyüşçülər 5 avqust döyüşünün intiqamını almaq üçün hücum saatının çatmasını səbirsizliklə gözləyirdilər.

Rüstü bəy onu da əlavə edir ki, qarşıda ağır bir döyüş dayanırdı. Qurd qapısı üzərindən hücumu keçmək ələ də asan deyildi. Bu sərt təpəliklərə qalxmak üçün yalnız ensiz bir yol var idi. Qoşunlar isə daha geniş bir cəbhədə hərəkət etməli idilər. Onlar gecə ikən Şubanı yüksəkliklərindən enməli, dəmir yolunu keçidkən sonra sərt təpəliklərə qalxmali idilər. Hələ gündüz ikən bu təbii maneələri adlamaq çox böyük zəhmət tələb edirdi. Gecə isə tam səssizliyə riayət edilməsi, düşmənin duyuq düşməsinə yol verilməsi lazımdı.

Hücum planına əsasən, 5-ci türk diviziyası və ona verilmiş milli hərbi dəstələr Bayıldan başlayaraq təxminən Biləcərinin qərb ətəklərinə qədər olan ərazidən hərəkət etməli idi. Biləcəri-Sabunçu-Əhmədli dairəsi boyunca isə 15-ci türk diviziyası və ona verilmiş milli hərbi qüvvələ hücumu keçməli idilər. Azərbaycanın milli hərbi qüvvələrinin və könüllü dəstələrinin böyük bir hissəsi bu istiqamətdən hücumu başlamalı idi. Nəzərdə tutulmuşdu ki, əsas zərbə Qurd qapısı istiqamətdən vurulsada, Bakının şimal-şərq dairəsi boyunca mövcud olan düşmən qüvvələri de şəhərə sıxışdırılsın.

Plana görə 5-ci türk diviziyası Qurd qapısı yüksəkliklərinə qalxmala düşmənin birinci və ikinci müdafiə xətlərini ələ keçirməli və orada möhkəmlənməli idi. Ardınca da arxada qalmış toplar və onların sursatları ələ keçirilmiş müdafiə səngərlərinə daşınmalıdır. Baxmayaraq ki, Qurd qapısı yüksəklikləri ilə topları sürüyüb aparmaq ələ də asan deyildi, amma göstərilən əzmkarlıq, qətiyyət və yüksək sürət hələ gecə ikən ilk müdafiə səngərlərini ələ keçirməyə və orada möhkəmlənməyə imkan verdi. Bu hücum ələ bir sürətlə həyata keçirildi ki, hətta Qafqaz İslam Ordusunun komandanlığı üçün də onun nəticələri xoş bir təccübə qarşılıdı. Eynilə ingilis qoşunları komandanı general Denstervil də gözlərinə inana bilmirdi ki, gecə vaxtı, əlvərişli mövqelərdə qurulmuş müdafiə səngərləri belə bir sürətlə ələ keçirilsin. Öz xatirələrində o, Qafqaz İslam Ordusunun qüvvələrinin sürətli hücumunu belə təsvir edir: "İnanılası mümkün deyildi ki, cəbhəmizin ən güclü sahəsi düşmən tərəfindən belə asanlıqla ələ keçirildi. Xüsusiələ də bütün qoşunlar gözənlənən hücum barədə xəbədar edildikləri bir vaxtda. İnanılması mümkün olmasa da, bu məhz belə idi. Bütün üstünlüklərin bizim tərəfimizdə olmasına baxmayaraq, hücumun ələ ilk anlarından darmadığın edilən belə qoşunlarla heç nəyə ümidi etmək mümkün deyildi və bizim indi yeganə vəzifəmiz geri çəkilməyi təmin etmək və qoşunların düzgün təxliyəsini təşkil etmək üçün düşmən hərəkətlərini ləngitmək idi".

Axşam saat 8-də ingilis qüvvələrinə geri çəkilmək əmri verildi. Bununla da Səntrokaspi rəhbərləri ümid bağladıq əsas qüvvələrdən məhrum oldular. Ayın 14-də Bakı şəhəri Qafqaz İslam Ordusunun tərəfindən ələ keçirilməmişdən də, artıq onun taleyi həll olunmuşdu. Sentyabrin 14-ü üçün qarşıya qoyulan tapşırığı yerinə yetiron Qafqaz İslam Ordusunun qüvvələri həmin günün gecəsini istirahət etməklə bərabər, həm də son döyüşə hazırlıq gördülər. Sentyabrin 15-də Qafqaz İslam Ordusunun qüvvələri uğurlu hücumu davam etdirdilər və qarşıya qoyulmuş vəzifənin həllinə daha da yaxınlaşdırılar. Çıxış yolu qalmadığını görən Səntrokaspi rəhbərliyi Qafqaz İslam Ordusunun rəhbərliyi ilə əlaqə yaradılması üçün yollar aramağa başladı. Bu məqsədlə Səntrokaspi rəhbərliyi sentyabrin 14-də axşam saat 8-də İranın Bakıda konsulu Saadülvəzərədan Bakı üzərinə hücumun dayandırılması üçün vasitəcilik etməyi xahiş etdi. Bu təklifi alandan sonra Saadülvəzərə iki nəfəri məktub və ağ bayraqla döyüş mövqelərinə göndərdi. Lakin onlar Qafqaz İslam Ordusunun komandanlığı

ilə əlaqə yarada bilmədilər. Səhəri gün, yəni sentyabrin 15-də İran konsulu yenidən vasitəçiilik missiyasının icrasına davam etdi. Nəhayət, tərəflər arasında aparılan danışqlardan sonra Səntrokaspi rəhbərliyi Bakı şəhərini Qafqaz İsləm Ordusunun nəzarəti altına verməyi öz üzərinə götürdü. Beləliklə, Bakı şəhəri bütünlükə Qafqaz İsləm Ordusu tərəfindən azad edildi. Səntrokaspi dikturasının şəhərdəki davaqları olan qüvvələr gəmilər vasitəsilə qaçıb canlarını qurtardılar. Qaça bilməyənlər isə təslim oldular.

Beləliklə, yüksək hərbi peşkarlıqla planlaşdırılan əməliyyat qısa zamanda müstəqil Azərbaycan dövlətinin paytaxtı Bakının azad edilməsi ilə nəticələndi. Ənvər paşa bununla bağlı Nuru paşa teleqram göndərdi.

Xatırladaq ki, Bakı uğrunda döyüşlərdə 5-ci Qafqaz diviziyası 1300-ə qədər şəhid verdi. Ümumilikdə isə iyulun ortalarından sentyabrin 15-dək Qafqaz İsləm Ordusunda döyüşlər zamanı şəhid olanların sayı təxminən 4000 nəfər oldu.

Bu unikal hərbi əməliyyat zamanı düşmənin çoxlu sayıda silah-sursatı da müsadirə edildi.

Azərbaycan Xalq Cümhuriyyəti hökumətinin ilk sədri Fətəli xan Xoyski Bakının azad edilməsi uğrunda türk hərbçilərinin göstərdiyi xidmətləri Nuru paşa xitabən belə dəyərləndirmişdi: "Millət sizə minnətdardır". N.Yusifbəylinin fikrincə, Azərbaycan durduqca bu üç kəlmə azərilərin dilində və qəlbində yaşayacaqdır.

Bu tarixi qələbədən döyüşlərə qatılan istiqlal şairi Əhməd Cavad, müasirləri Məhəmməd Hadi, Abdulla Şaiq, Salman Mümtaz, Ümmügülsüm, Abbasaga Qayıbov (Nazir), Əlabbas Müznüb, Əbdül Əfəndizadə, Əbdürəhman Dai, Mürşid Davud, Əliyusif Rai və başqları qəhrəman türk əsgərlərinin şücaəti şəninə gözəl şeirlər həsr etdilər.

Sentyabrin 16-da səhər tezdən Qafqaz İsləm Ordusunun Bakının asayışində dayanan hissələrindən başqa qalan qüvvələrinin rəsmi keçidi olundu. Bu tədbir Qırmızı Qışla adlanan məntəqədə (İndiki Bakı Dövlət Universiteti ilə Bakı-Quba yolu arasında yerləşirdi) təşkil edildi. Rəsmi keçidde Xəlil paşa, Nuru paşa, Əlağa Şıxlinski, Həbib bəy Səlimov, Azərbaycan hökumətinin bir sıra üzvləri də iştirak edildilər. Rəsmi keçid bitdikdən sonra adları çəkilən şəxslər, qonaqlar və qoşun hissələri şəhərə daxil oldular. Generallar və rəsmi şəxslər at belində idilər. Onların aradınca isə nizami şəkildə piyada, topçu, süvari və köməkçi hissələr hərəkət edirdilər. Şəhər əhalisi sevinc içində küçələrə çıxaraq Qafqaz İsləm Ordusunun qalib döyüşçülərini salamladılar. Həmin gün Filarmoniya bağında böyük şəyənliq tədbiri oldu. Döyüşlərdə fərqlənən əsgər və zabitlərə, qoşun başçılarına hədiyyələr təqdim edildi.

Türk və Azərbaycan hərbi qüvvələrinin Azərbaycanın ərazi bütövlüyünün təmin edilməsi məqsədi ilə həyata keçirdikləri birgə döyüş əməliyyatlarının uğurlu nəticələndən bir də Qafqaz İsləm Ordusunun Qarabağ hərəkatı olmuşdur. Bakının azad edilməsindən bir neçə gün sonra Qafqaz İsləm Ordusunun Qarabağ bölgəsində erməni-daşnak qüvvələrinin Azərbaycan xalqına qarşı həyata keçirdiyi qırğınlarnın qarşısını almaq üçün ora köməyə yollandı.

Türkiyənin, türk qardaşlarımızın bu köməyi, bu təssəbüksüliyi Müzəffər Ali Baş Komandan İlham Əliyevin rəhbərliyi altında Zəfər qələbəsi ilə başa çatan Vətən mühəribəsində tə özünü parlaq şəkildə göstərdi. 30 ilə yaxın Ermənistən silahlı birləşmələrinin tapdağı altında olan dədə-baba ərazilərimizin işgaldən azad olunmasında Azərbaycanın və Türkiyənin mövqeyi iki qardaş dövlətin daim bir-birinin yanında olmasının bariz nümunəsidir. 2020-ci ilin 44 günlüğü Vətən mühəribəsində türk qardaşlarımızın istəhərli əməliyyatlarda, isterse də beynəlxalq aləmdə Azərbaycan dövlətini, xalqımızın haqq işi uğrunda mübarizəsinə dəstekləməsi bir daha göstərdi ki, bu qardaşlıq əbədidir.

**Rəhman SALMANLI,
"Azərbaycan"**